

Sygn. akt I C 1962/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 stycznia 2015 roku

Sąd Rejonowy w Kłodzku Wydział I Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący SSR Tadeusz Dereń

Protokolant Karolina Nesterewicz

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 26 stycznia 2015 roku w Kłodzku

sprawy z powództwa L. S.

przeciwko B. Z.

o częściowe pozbawienie tytułu wykonawczego wykonalności

I. pozbawia wykonalności do wysokości kwoty 4.000 zł (cztery tysiące złotych) tytuł wykonawczy w postaci ugody sądowej z dnia 22 października 1996r. sygnatura akt IC 514/96, zaopatrzonej w klauzulę wykonalności postanowieniem Sądu Rejonowego w Kłodzku z dnia 11 grudnia 1996r. oraz postanowieniem Sądu Rejonowego w Kłodzku z dnia 14 stycznia 2005r. sygnatura akt ICo 2320/04;

II. w części ograniczonej postępowanie umarza.

Sygn. akt I C 1962/14

UZASADNIENIE

Powód L. S.wniósł pozew przeciwko B. Z.o pozbawienie wykonalności tytułu wykonawczego w postaci wyroku Sądu Rejonowego w Kłodzku z dnia 22.10.1996r wydanego w sprawie sygn. I C 514/96 z powództwa B. Z.przeciwko L. S.o zapłatę zasądzenie na rzecz powoda kosztów postępowania i udzielenie zabezpieczenia powództwa poprzez zawieszenie postępowania egzekucyjnego prowadzonego przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Kłodzku Z. O.sygn. akt(...).

W uzasadnieniu pozwu podał , iż wyrokiem z dnia 22.10. 1996r w sprawie sygn. I C 514/96 Sąd Rejonowy w Kłodzku zasądził od powoda na rzecz pozwanego kwotę 8.073,68 zł . W dniu 23.02.1998r i w listopadzie 1999r powód dokonał tytułem spłaty zobowiązania dobrowolnej wpłaty na rzecz pozwanego kwotę w wysokości 4000 zł . Pozwany mimo przyjęcia kwoty 4000 zł tytułem spłaty zobowiązania, wszczął przeciwko powodowi egzekucję do kwoty 8.073,68 zł nie ograniczając jej o kwotę 4000 zł. Pomimo wielokrotnych próśb powoda o ograniczeniu zobowiązania pozwany nie ograniczył egzekucji.

W związku z tym powód dokonał zawiadomienia o popełnieniu przestępstwa przez pozwanego na jego szkodę lecz postępowanie zostało w dniu 9.12.2013r umorzone. Jednak pozwany przyznał przed organami ścigania iż otrzymał od powoda kwotę 4000 zł . Aktualne zadłużenie powoda wynosi łącznie 23.075, 64 zł zaś podczas egzekucji została wyegzekwowana kwota 13.815,03 zł z czego pozwanemu przekazano łącznie 11.090,41 zł . Pozwany nie ograniczył egzekucji i wszelkie opłaty egzekucyjne oraz odsetki są liczone od kwoty 8.073, 68 zł zamiast od kwoty 4.073,68 zł . Po wszczęciu egzekucji powód złożył komornikowi oświadczenie , iż wnosi o ograniczenie egzekucji do kwoty 4. 073,68 zł lecz komornik nie zareagował . Również pozwany , wezwany do wyrażenia zgody na ograniczenie egzekucji

na pismo nie zareagował. Wobec tego egzekucja winna być wszczęta do kwoty 4.073,68 zł lub ograniczona o kwotę 4000 zł. Postanowieniem Sądu Rejonowego w Kłodzku z dnia 12.09.2014r (k-15 akt) udzielono zabezpieczenia roszczenia powoda przez zawieszenie postępowania egzekucyjnego prowadzonego przez Komornika Sądowego przy SR w Kłodzku Z. O.sygn. (...)do czasu prawomocnego zakończenia sprawy.

W odpowiedzi na pozew pozwany wniósł o oddalenie powództwa w całości podnosząc , iż powód unikał spłat należności na rzecz pozwanego zaś wpłata , na którą powołuje się powód , nie dotyczyła sprawy oraz wyroku jaki ciążył na powodzie . Ponadto , powód podpisując uznanie długu z dnia 1.01.1996r, nie wywiązał się z miesięcznych spłat.

W wyniku postępowania dowodowego Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 22.10.1996r w sprawie sygn. I C 514/96 strony zawarły ugodę na podstawie której L. S. zobowiązał się zapłacić B. Z. kwotę 8.482,50 zł z tytułu zadłużenia oraz kosztów procesu płatną w 12 miesięcznych ratach od listopada 1996 r z ustawowymi odsetkami w razie zwłoki w terminie płatności rat.

/ dowód: - akta tut. Sądu sygn.. I C 514/96 /.

Od 1991r powód prowadził działalność gospodarczą - sklep (...) w Ś. , działalność handlową prowadził do kwietnia 1997 roku kiedy zamknął sklep z uwagi na brak środków finansowych a następnie decyzją Burmistrza Miasta i Gminy R. został wykreślony z ewidencji działalności gospodarczej z dniem 30.10.1997r. Pozwany prowadził piekarnię w W. i do sklepu powoda dostarczał pieczywo zaś zadłużenie objęte ugodą stron w sprawie sygn.. I C 514 / 96 , dotyczyło braku zapłaty za dostarczone przez pozwanego pieczywo.

/ dowód : - przesłuchanie powoda k64 – verte;

- decyzja Burmistrza Miasta i Gminy R. k-49;

- pismo – uznanie długu z 1.01.96r k-50/.

W dniu 23 lutego 1998r powód przekazał pozwanemu kwotę 1500 zł zaś w listopadzie 1999r kwotę 2500 zł tytułem spłaty zobowiązania – zadłużenia wynikającego z zawartej przez strony ugody sądowej w dniu 22.10.1996r. Potwierdzenie wpłat w/w kwot sporządził powód w domu zaś pozwany podpisał osobiście potwierdzenie odbioru kwoty 1500 zł i 2500 zł . Przekazanie pieniędzy miało miejsce w domu powoda w obecności stron . Po zawarciu ugody sądowej pozwany nie dostarczał pieczywa do sklepu powoda z uwagi na brak środków finansowych i możliwości zapłaty przez powoda.

/dowód : - przesłuchanie powoda k-64 verte;

- pokwitowanie wpłat k-4;

- przesłuchanie informacyjne pozwanego k-43/.

W dniu 7 marca 2001r pozwany – jako wierzyciel – złożył do Komornika Sądowego przy Sadzie Rejonowym w Kłodzku W. S. wniosek egzekucyjny wraz z tytułem wykonawczym w sprawie I C 514/96 na podstawie którego zostało wszczęte postępowanie egzekucyjne przeciwko powodowi – jako dłużnikowi , które toczy się do chwili obecnej , prowadzone przez Komornika Sądowego Z. O.. W toku postępowania egzekucyjnego została wyegzekwowana od dłużników L. S. i A. S. kwota w wysokości łącznej 13815,63 zł z czego wierzycielowi przekazano 11.090,40 zł . Po wszczęciu egzekucji powód złożył w siedzibie komornika sądowego pokwitowanie przekazania pozwanemu łącznej kwoty 4000 zł wraz z pismem o wstrzymanie zajęcia nieruchomości domagając się zaliczenia kwoty 4000 zł na poczet spłaty zadłużenia objętego tytułem wykonawczym z 22.10.1996 w sprawie I C 514/96 , gdyż w/w kwotę przekazał wierzycielowi tytułem tego zadłużenia . Pismem z dnia 11.02.2005r pozwany odmówił potwierdzenia wpłat przez powoda na kwotę 4000 zł . Pismem z dnia 8.06.2014r powód wezwał pozwanego do złożenia oświadczenia o wyrażeniu zgody na ograniczenie egzekucji wobec częściowej spłaty długu przez powoda w kwocie 4000 zł i zawiadomienie o tym komornika.

/ dowód : - przesłuchanie powoda k-64 verte;

- informacja o stanie zaległości k-7;

- kopia protokołu z 18.12.2001r w sprawie (...)k-8;

- pismo powoda z 8.06.2014r k-9;

- akta egzekucyjne sygn.(...)w tym wniosek egzekucyjny k-1 , pokwitowanie k-4, protokół z 18.12.2001r wraz z pismem powoda k 5-6 , pismo pozwanego z 17.01.2005 k-48 /

Powód złożył zawiadomienie o popełnieniu przestępstwa przez pozwanego polegającego na doprowadzeniu powoda do niekorzystnego rozporządzenia mieniem własnym w kwocie 4000 zł i postanowieniem Prokuratury Rejonowej w Kłodzku z dnia 9.12.2013r umorzono dochodzenie wobec braku znamion czynu zabronionego. W toku postępowania pozwany przyznał , iż otrzymał od powoda kwotę 4000 zł.

/ dowód : - przesłuchanie powoda k-64 verte;

- akta Prokuratury Rejonowej w Kłodzku sygn.. (...)

- postanowienie z dnia 9.12.2013r. k-5 /

Sąd zważył , co następuje:

Zgodnie z przepisem z art. 840 §1 kpc dłużnik może w drodze powództwa żądać pozbawienia tytułu wykonawczego wykonalności w całości lub w części albo ograniczenie zaś przepis 840 § 1 pkt 2 kpc strona stwarza podstawą do zwalczania tytułu wykonawczego w przypadku , gdy już po powstaniu tytułu egzekucyjnego zaszły zdarzenia prowadzące do wygaśnięcia zobowiązania lub zdarzenia , wskutek których zobowiązanie nie może być egzekwowane. Z orzecznictwa Sadu Najwyższego i literatury prawniczej wynika , że rozróżnia się zdarzenia zależne od woli stron np. spełnienie świadczenia , potrącenie oraz niezależne od woli stron min. przedawnienie roszczenia. Spełnienie świadczenia w całości lub części - zgodnie z treścią zobowiązania – skutkuje zawsze wygaśnięciem lub ograniczeniem zobowiązania i stanowi , w myśl powołanego art. 840 § 1 pkt 2 kpc , podstawę roszczenia zaś dla rozstrzygnięcia sprawy o pozbawienie wykonalności tytułu wykonawczego na tej podstawie rozstrzygnięcia jest , czy należność została uiszczona i wierzyciel ją otrzymał. Nadto, należy wskazać , iż zasadność powództwa z art. 840 § 1 pkt 2 w całości ocenia się według stanu rzeczy w chwili orzekania (vide: uchwała SN z 30. 03.1976r –III CZP 18/76).

Sąd uznał , że w świetle zebranego w sprawie materiału dowodowego , powód udowodnił swoje roszczenie - zgodnie z art. 6 kc – który stanowi , że ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie , która z faktu tego wywodzi skutki prawne. W oparciu o zgromadzony materiał dowodowy należało uznać , iż przekazane pozwanemu kwoty w wysokości 1500 zł w dniu 23.02.1998r i w wysokości 2500 zł w listopadzie 1999r stanowiły spłatę zadłużenia powoda wobec pozwanego wynikającego z zawartej przez strony ugody sądowej w dniu 22.10.1996r w sprawie sygn.. I C 514/96 . W tym zakresie Sąd dał wiarę twierdzeniom powoda, które są logiczne i spójne , pozostające w ścisłym związku z treścią akt postanowienia egzekucyjnego z których jednoznacznie wynika , iż już po wszczęciu postępowania egzekucyjnego , powód złożył komornikowi Sądowemu pokwitowanie przekazania pozwanemu łącznej kwoty 4000 zł wraz z pismem o wstrzymanie zajęcia nieruchomości , domagając się - tak w złożonym piśmie jak i w protokole sporządzonym w dniu 18.12.2001r przez komornika sądowego – zaliczenia kwoty 4000 zł na poczet spłaty zadłużenia objętego tytułem wykonawczym z 22.10.1996 w sprawie sygn.. I C 514/96 , będącego podstawą wszczęcia egzekucji. Powód oświadczył wprost , że kwota 4000 zł została przekazana pozwanemu tytułem spłaty tego zadłużenia i takie też stanowisko powoda było przez cały okres trwania postępowania egzekucyjnego. Nadto, już sama treść pokwitowania wskazuje , że jest to wpłata na rzecz długu pozwanego oraz na rzecz pozwanego za pobrany towar a skoro miała miejsce po zawarciu ugody sądowej niewątpliwie stanowiła częściowe wykonanie zobowiązania przez powoda jako dłużnika . Z przesłuchania powoda oraz dołączonych dokumentów wynika , że prowadził on działalność gospodarczą - sklep wielobranżowy w

Ś. zaś decyzją Burmistrza Miasta i Gminy R. został wykreślony z ewidencji działalności gospodarczej na swój wniosek z dniem 30.10.1997r z tym , że działalność handlową powód prowadził do kwietnia 1997r , kiedy zamknął sklep z uwagi na brak środków finansowych . Sąd nie dał wiary twierdzeniom pozwanego , że po zawarciu ugody sadowej nadal dostarczał pieczywo do sklepu pozwanego zaś otrzymana kwota 4000 zł dotyczyła tego okresu, gdyż w żaden sposób nie potwierdza to zebrany materiał dowodowy zaś pozwany tego nie wykazał a nadto powód temu zaprzeczył i logiczne w tym zakresie jest stanowisko powoda , iż skoro posiadał tak duże zadłużenie wobec pozwanego i trudności finansowe , nie pobierał już towaru od pozwanego gdyż wiązało się to z dalszym jego zadłużeniem. Nadto, pozwany potwierdził fakt otrzymania kwotę w łącznej wysokości 4000 zł oraz to, że na pokwitowaniu widnieje jego podpis odbioru pieniędzy z tym , że potwierdził to dopiero w toku postępowania prowadzonego przez Prokuraturę Rejonową w Kłodzku na podstawie zawiadomienia o przestępstwie złożonym przez powoda. Natomiast pozwany nie potwierdził odbioru tych kwot w toku postępowania egzekucyjnego w sprawie (...)co wynika jednoznacznie z jego pisma z dnia 17.01.2005r złożonego do w/w akt. Skoro zatem , jak twierdzi pozwany , wpłata kwoty 4000 zł dotyczyła towaru dostarczonego do sklepu powoda po zawarciu ugody , to nie było żadnych powodów aby to ukrywać i przez cały okres postępowania egzekucyjnego negować otrzymania tych wpłat.

Stanowisko powoda , w zakresie zaliczenia kwoty 4000 zł na poczet zadłużenia , od samego początku jest jednoznaczne i nie uległo zmianie , zaś okoliczność , że pozew został złożony dopiero w 2014 r o niczym nie świadczy i należy w tym względzie dać wiarę twierdzeniom powoda o braku niezbędnej wiedzy prawnej, zaś żądanie pozbawienia tytułu wykonawczego wykonalności może być złożone dopóki należność nie zostanie wyegzekwowana w całości.

Zdaniem Sądu , zasady doświadczenia życiowego , logiki i zdrowy rozsądek jednoznacznie wskazują , mając na uwadze zebrany materiał dowodowy , na zasadność roszczenia powoda i jego uwzględnienie w zakresie oznaczonym na rozprawie w dniu 26 stycznia 2015r zaś w pozostałym zakresie Sąd umorzył postępowanie na podstawie przepisu art. 355 kpc.